

Fra Japan til

– Vi har aldri møttes for å spille sammen, sier David Sylvian (til venstre) om bandet Nine Horses. I midten Sylvians bror Steve Jansen, og produsenten Burnt Friedman.

■ **Kulthelten David Sylvian er tilbake, med en norsk trompetist og et band som aldri har spilt sammen.**

■ **– Jeg holdt på å bli kvalt av min egen historie, sier 80-tallsidolet fra bandet Japan, i dette eksklusive intervjuet.**

BERNT ERIK PEDERSEN

– Dette er et band som ikke eksisterer, sier David Sylvian (47) om sitt nye prosjekt Nine Horses, som neste uke gir ut albumet «Snow Borne Sorrow», det mest publikumsvennlige Sylvian har laget på mange år.

Nine Horses består av David Sylvian, broren Steve Jansen og elektronika-produsenten Burnt Friedmann. Blant gjestene finner vi svenske Stina Nordenstam og den norske trompetisten Arve Henriksen (Supersilent m.m.).

– Vi har aldri møttes i studioet, forteller han. – Alt er gjort gjennom å sende lydfiler over internett. Mange mener dette er en kald måte å jobbe på, jeg mener det har noe vakkert ved seg. Det er en intim form for samarbeid som gir meg god tid til å jobbe med materialet. De som er med, gir engasjerte bidrag, og musikerne får også mitt fulle engasjement.

NORSKE VENNER I fjor var norske Jan Bang og Erik Honore blant dem som omarbeidet Sylvians musikk på remiksplata «The Good Son Vs The Only Daughter». De produserte også det kritikerroste soloalbumet «Chiaroscuro» med Arve Henriksen. Da Sylvian fikk høre plata, inviterte han umiddelbart Henriksen til å være med på Nine Horses-albumet.

– «Chiaroscuro» er den sterkeste platen jeg hørte i 2004. Arve Henriksen er en bemerkelsesverdig musiker. Han har sin helt egen stemme, samtidig som han viderefører tradisjonen etter andre trompetsolister jeg har spilt med, som Jon Hassell.

VERDENS VAKRESTE Hassell var en av dem som spilte på Sylvians solodebut «Brilliant Trees», som Nine Horses-albumet på mange måter peker tilbake mot. Det kom i 1984. Da hadde Sylvian et par år bak seg som tenår-

«Jeg har aldri likt persondyrkelse, og jeg har aldri vært interessert i å promotere meg selv»

David Sylvian

ingsidol i bandet Japan. Han ble solgt inn med slagordet «verdens vakreste mann», noe han mislikte sterkt.

– Jeg har aldri likt persondyrkelse, og jeg har aldri vært interessert i å promotere meg selv. Det er musikken som er viktig, understreker Sylvian, som trakk seg tilbake fra popbransjen med en serie eksperimentelle soloalbum. Han mistet tenåringsjentene som publikum, men tiltrakk seg et trofast kultpublikum verden over.

FORTID OG NÅTID Oppslagsverket allmusic.com nevner ham sammen med pop-eremitter som Scott Walker og Mark Hollis. Men Sylvian er ikke med på at han er noen mystisk skikkelse.

– Jeg prøver ikke å isolere meg. Poenget med å lage musikk er å kommunisere, jeg vil nå fram til andre i så stor grad som det er mulig uten å gå på kompromiss med musikken. Når man ikke fram til andre, er det meningsløst

I 1999 utga han sitt siste album for et multinasjonalt plateselskap, «Dead Bees On A Cake». For å fullføre kontrakten med Virgin satte han deretter sammen samlealbumet «Everything & Nothing», samtidig som hans 80-tallsalbum kom i påkostede utgivelser. Det var en blandet fornøyelse, syntes han:

– Det ble for mye tilbakeblikk! Det var tidkrevende og tilfredsstillende, men også drepende for kreati-